

[J. S. Foget.]

den Stivhed ved Ansættelsen af Maksimalprisen, som ogsaa den ærede socialdemokratiske Ordfører var inde paa. Naar man nemlig ansætter den samme Maksimalpris i København og i Provinsen for et Produkt som Flæsk, og Varen skal sendes fra Provinsen til København, og der ikke er ret meget af denne Vare, saa sælges den til Maksimalprisen i Provinsen og kommer ikke til København. Det er klart, at en saadan Udvikling er en Følge af at sætte den samme Maksimalpris.

Jeg skal tage et ganske nyt Tilfælde, nemlig Fastsættelsen af Maksimalpris paa Svinehoveder. Dette foraarsagede, at Prisen paa Svinehoveder steg i Provinsen, men faldt i København, og det bliver sikkert ikke saa let at faa Svinehoveder i København for Fremtiden, som det har været før, fordi man nu kan faa Maksimalprisen i Provinsen.

Dette Forhold gør sig ikke alene gældende for Flæsket, men ogsaa og i Særdeleshed for Kød, og det var i Virkeligheden det, der førte til den saakaldte Kødbyaffære. Naar jeg nævner Kødbyaffæren, mener jeg naturligvis, man fuldkommen maa undtage Houberg-Sagen, som er en Sag for sig. Naar jeg ønsker at omtale Kødbyaffæren her, er det, fordi jeg gerne vil understrege, at naar de Kommissionærer, som man har tiltalt for at tage for høje Engrospriser for Kød, kom ud for dette, var Grunden udelukkende den, at der paa daværende Tidspunkt var alt for lidt Kød fremme paa Markedet. Der var meget ringe Udbud af Slagtekreaturer, og man kunde ikke skaffe det prima Kød, som man i Virkeligheden forlanger paa Hjemmemarkedet, i tilstrækkeligt Omfang. Saa udeblev det fra København, og de københavnske Slagtere og de københavnske Blade krævede, at København fik Kød. Kommissionærerne skaffede dem Kød, men kunde ikke skaffe dem det til den gældende Engrospris, som var ansat ved Maksimalprisen, og Følgen blev, at de nu er blevet tiltalt i ret stort Omfang. Jeg vil naturligvis ikke gaa ind for, at Landets Love ikke skal overholdes — de maa og skal overholdes, og det er selvfølgelig Politiets Pligt at sørge for, at de bliver overholdt —, men jeg vil gerne understrege, at der i dette Forhold er visse undskyldende Momenter, som bør tages i Betragtning ved Tiltalen over for de paagældende Kommissionærer. Vi ser nu, at efter at vi er kommet ind i en Tid, hvor der er tilstrækkeligt af Slagtekreaturer til Salg, hvad der altid er ved

Udbindings- og Indbindingstider, er der ingen Vanskelighed ved at skaffe Kød frem; saa kan man faa tilstrækkeligt af netop den Vare, Hjemmemarkedet forlanger.

Der var et særligt Forhold, man ikke kunde undgaa at lægge Mærke til: at medens man ellers i Almindelighed straffer baade Køber og Sælger for Overtrædelse af Prisloven, saa rettede man i dette Tilfælde overhovedet ikke Tiltale mod Køberen, og man fik derfor det Indtryk, at Grunden maaske kunde være den, at Køberen optraadte som Anmelder.

Jeg har ønsket at fremføre dette for derved at medvirke til, at Lovens Administration bliver saa nær det ønskelige som muligt, men i øvrigt kan jeg tilsige min Støtte til Forslagets Gennemførelse, og jeg vil stemme for det ved tredie Behandling.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Halfdan Hendriksen): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for den forstaaende Maade, paa hvilken man har omtalt Forslaget, og for den Tilslutning, man fra alle Sider har givet det.

Det ærede Medlem Hr. Fløtkjær takker jeg for de meget velvillige Udtalelser, han fremsatte, og jeg kan sige, at jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem, naar han hævdede, at det var af stor Betydning, at Pressen i videst mulig Udstrækning blev holdt underrettet om, hvad der foregik i Priskontrolraadet. Jeg har ogsaa personlig haft Opmærksomheden henledet paa dette Forhold, har ogsaa foranlediget, at der er blevet holdt nogle Radioforedrag om Priskontrolspørgsmaal, som jeg mente det vilde have Interesse for hele Befolkningen at blive underrettet om, og jeg kan tilføje, at det er Hensigten med visse Mellemlum at sammenkalde Pressen og Priskontrolraadet, saaledes at Priskontrolraadet kan faa Lejlighed til at give nærmere Underretning om, hvad der er foregaaet, og hvad man paatænker at gøre. I det hele tror jeg, det er af største Betydning, at Priskontrolraadet har den nøjeste Kontakt med hele Befolkningen, ikke alene med Erhvervene, men ogsaa med Forbrugerne, for derigennem opnaar man, at Befolkningen faar Forstaaelsen af de forskellige Spørgsmaal, der ligger for.

Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem Hr. Fløtkjær i, at alt i Virkeligheden staar og falder med, at det er de rigtige Folk, der kommer til at administrere Loven, og jeg vil gerne om dette Spørgsmaal sige — det er ogsaa Svar til det ærede